

දද්දහ ජාතකය

තවද මෙසේ භාගාවත් වූ බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි තීර්ථකයන් අරභයා මේ ජාතකය වදාරණසේක.

ඒ කෙසේද යත්

ජේතවනාරාමය සමීපයෙහි තීර්ථක පරිබ්‍රාජිකාවරු වැද කණ්ටක තාපසව පඤ්චතාපන තාපස කුක්කුර වෘතය යනාදීන් නොයෙක් තපස් කොට ඉදිනාහ. ඒ දුටු භික්ෂූන් වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේ අතින් විවාරණ සේක. ස්වාමීනි මුත් රකිනා වූ තපස් මහා උග්‍රතපස්ව මුත් මින් වන මාර්ගඵල විපාකයෙක් ඇද්දැයි විචාළසේක. සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණසේක. මින් මුත් වන විපාකයෙක් නැත, මේ නිකම්ම කුච්ඡ දෙයක පොළොව පෙරලෙයි කියා දිවු සාවා මෙනැයි වදාළසේක. ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් ගෙණහැර දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුන්මදන්ත නම් රජපුරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයේ සිංහව ඉපිද වාසය කරණ කල්හි එක් සාවෙක් තල් ගස් හා බෙලි ගස් ඇති වනයක වාසය කෙරෙයි. තල් වක්කන්තනක් යට වැදහොත් තැනැත්තේ සිතන්නේ පොළොව පෙරලී ගහ ඒ නම් කුමක් කෙරෙමිදෝහෝයි සිතා ගෙන වැදහොත් බෙලි ගෙඩියක් තල් වක්වන්නක් පිට වැටින. සාවා තමා සිතු සිතිවිල්ල නියාවට පොළොව පෙරලී ගෙන එහි සිතා හයින් දිවන්ට වන. ඒ දුටු සාවෝ තා දිවන්නේ කුමක් නිසාදැයි විචාළ කල්හි සාවා කියන්නේ කින්ද තොප විවාරන්නේ පස්සේ පොළොව පෙරලීගෙන එයි. එසේ හෙයින් දිවමියි කීහ. ඒ දුටු අතික් සාවුන් විවාරා සාවෝ දහසෙක් එක්ව දිවන්ට වන්න. එවිට සාවුන් දිවන්නාහු දෑක මුවෝ සාවුන් අතින් විවාරා සැබෑයි දිවන්නාහ. මුවන් අතින් විවාරා උගරෝ දිවූහ. උගරන් අතින් විවාරා ගෙරි දිවූහ. උන් අතින් විවාරා දිවියෝ වලස්සු ගවරු කඟවේනු ඇත්තු අස්සු ව්‍යාසුයෝ සිංහයෝ ඇතුළුව සිවුපාවෝ උනුන් අතින් විවාරා ඇත්තමයයි සිතා හතරයොත්තෙක ගැවසී සිටියාවූ සිවුපා සේනාව මුදුබත් වන්ට දිවූහ. මෙකියන සිවුපාවුන් දිවන තෙතට සමීපයෙහි වසන්නාවූ සිංහයෙක් සිවුපාවන් දිවන කාරණා විවාරම් සිතා තමා වැදහොත් පර්මතයෙන් එලියට පැන මහත් වූ සිංහනාද කොට සිටියේය. ඒ සිංහනාද අසා සිවුපාවෝ හය ගෙණ සිටියාහ. හයින් සිටියා වූ සිවුපාවුන් අතින් දිවන කාරණා විවාරම් සිතා විචාළ කල්හි පොළොව පෙරලී ගෙන එයින් දිවමිහයි සිංහයෝ කීහ. තොපට කීවෝ කවුරුදැයි සිංහයන් විචාළ කල්හි ව්‍යාසුයන්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. ව්‍යාසුයෝ ඇතුන් ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. ඇත්තු අසුන්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. අස්සු කළවෙනුන් ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. කඟවෙනු ගවරුන්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. දිවියෝ ගෙරින්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. ගෙරි මිමුන්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. මිමුගොනන් ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. ගොතෝ උගරන්ගෙන් ඇසුම්හයි කීහ. සාවුන් ලඟට ගොස් තොපට කීවෝ කවුරුදැයි විචාළ කල්හි මේ සාවා අපට අපට කීයේයයි සාවෝ තොරතුරු පැහ. බෝධිසත්වයෝ ඒ සාවා කරා ගොස් සැබෑද පොළොව පෙරලී එන්නේයයි විචාළ කල්හි මම දිටිමි. ස්වාමීනි සැබව පොළොව පෙරලන්නා දුටුදැයි සාවා අතින් විචාළ කල්හි ස්වාමීනි මම මුදුබඩ තල්වනයක හා බෙලි වනයෙක් කෙරේ වාසය කෙළෙමි. එතැන් පටන් පොළොව පෙරලෙන්නට වන්නේයයි කීහ. බෝධිසත්වයෝ සාවා පිට හිඳුවාගෙන සාවා කී වචනයට සිංහයා නොපැන සාවා බිම සිටුවා කොතන පටන් පොළොව පෙරලෙන්නට වනැයි කියවයි විචාළහ. මම එතැනට ගොසින් පාන්ට හය ඇත්තෙමි කියා නොගියේ බෝධිසත්වයෝ තෝ නොබා අසවල් තෙතයයි කියයි. දූන් එතැනට ගොසින් පානට හය ඇත්තෙමි. අසවල් තල්ගසමුල තල්වක්කන්තක් යට වැදහොත් තෙමි එතනටපටනැයි කීහ. බෝධිසත්වයෝ එතනට ගොසින් බලා සිතන්නාහු සාවා මේ තල්වක්කන්තට යට වැදහොත්තේ පොළොව පෙරලීගෙන ඒ නම් මම කොයියම්දෝහෝ සිත සිතා වැදහොත් කල බෙලි ගෙඩියක් තල්වක්කන්තක් පිට වැටුනු අඩ අසා හයින් පොළොව පෙරලති සිතාගෙන දිවිනියාවයි සිතා දෙවනුව සිවුපා සමූහයා උන් තැනට පැන සිවිපාවුන්ට කියන්නාහු සාවා තමා කෙරෙහි හයින් කී පමණක් විනා ඇත්තෙක් නොවෙයි කියා සිවුපාවුන් ඒ ඒ තැනට යවූහ. ඒ අර්ථයෙන් ප්‍රකාශ කරණ සර්වඥයන් වහන්සේ මහණෙනි සාවා කී බසින් එතක් සිවුපාවෝ පරීක්ෂා නොකොට මුදුබත්වන්ට ගිය ගමනේ සිංහයා එතන සිට පරීක්ෂා කොට නැවතු හෙයින් විනා මුදුබත්වන්නොවේද එමෙන් මුත්ගේ ව්‍රතය කිසි විපාකයක් දිලිය නොහෙයි කියා වදාරා මේ දද්දහ ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි සිංහව උපන්නෙමි බුදු වූ මම්ම වේදැයි වදාළසේක.